

SEKCJA F

Służba ucznia

1. Kościół jako ciało Chrystusowe	259
2. Relacje w Kościele	265
3. Przywództwo w Kościele	273
4. Dyscyplina w życiu i w Kościele	279
5. Wieczerza Pańska	283
6. Relacje w rodzinie	287
7. Relacje w świecie oraz Biblia a seks	297

I. KOŚCIÓŁ JAKO CIAŁO CHRYSTUSOWE

1. Wersety kluczowe

1Kor 12,12-27; Ef 5,23-32; Rz 12,4-8; Hbr 10,24; Kol 1,18; Kol 2,19; Ef 1,22-23

2. Czym jest ciało Chrystusowe?

Ciało Chrystusowe składa się z odrodzonych wierzących, włączonych w Jezusa Chrystusa przez Ducha Świętego (1Kor 12,12-14), aby wypełnić zadanie dawania świadectwa i budowania Królestwa Bożego, które On rozpoczął. Jezus przekazał wierzącym autorytet swojego imienia i moc Ducha Świętego (Mk 16,17-18; Dz 1,8), abyśmy dla Niego byli zaangażowani w ustanawianiu Królestwa Bożego na ziemi. Wszyscy uczniowie Jezusa jednoczą się w tym zadaniu; każdy z nich ma swoją rolę do odegrania. Powinniśmy pracować razem jako ciało, które ma wiele członków, a którego głową jest Jezus.

Jako uczniowie Jezusa powinniśmy być lojalni wobec Chrystusa i Jego Kościoła obejmującego cały świat i zboru, w którym nas postawił. Oczywiście wszyscy wierzący w Bożym Kościele ogarniającym cały świat, nie mogą się spotkać razem, a więc Bóg sprawił, że możemy się spotykać w mniejszych grupach w budynku kościelnym lub w domu (Rz 16,5). Jest to widzialne ciało Chrystusa. Ten lokalny kościół (zbór) nie składa się z kapłana lub pastora (odprawiającego) i ludzi (słuchaczy). Tworzą go narodzeni na nowo wierzący, z których wszyscy są kapłanami (1P 2,9). Jezus jest zaangażowany w budowanie swojego Kościoła na ziemi i nie pozwoli na to, aby szatan pokonał go (Mt 16,18). Jako uczniowie Jezusa powinniśmy z poświęceniem służyć kościołowi (Dz 2,42).

3. Symbole Kościoła

Nie można opisać przy pomocy jednego symbolu tego, co Bóg ma dla swego ludu. Paweł używa kilku obrazów, aby zilustrować różne aspekty Bożego objawienia o kościele.

a) Świątynia

Ukazuje Boży zamiar budowania ludzi razem na mieszkanie Boże przez Ducha Świętego (Ef 2,19-22; 1Kor 3,16). Jesteśmy żywymi kamieniami budowanymi w duchowy dom; jesteśmy świętym kapłaństwem, aby składać duchowe ofiary miłe Bogu przez Jezusa Chrystusa (1P 2,4-5).

b) Rodzina

Możemy cieszyć się Bożym zamiarem zgromadzenia nas w Jego rodzinie i uczynienia nas współdziedzicami naszego starszego brata - Pana Jezusa

(Rz 8,17; Hbr 2,10.14-17). Kościół jest stylem życia a nie jakąś aktywnością. To nie jest jakiś religijny klub, do którego chciałbyś wstąpić, lecz Boża rodzina, do której zostałeś włączony (Dz 2,47).

c) **Oblubienica**

To porównanie pozwala nam zrozumieć jedność jakiejś doświadczają Chrystus ze swoim Kościołem w osobistej relacji i poświęceniu (Ef 5,22-32; J 17,11.22).

d) **Ciało**

Ten symbol ukazuje nam pragnienie Chrystusa używania swojego ciała - Kościoła w celu niesienia życia i uzdrowienia w taki sam sposób, jak usługiwał w czasie swojej ziemskiej służby (1Kor 12,1-31).

„Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym, a z osobna członkami”
(1Kor 12,27).

Jest to wspaniałe powołanie, które wymaga, aby ciało składające się z ludzi funkcjonowało z taką samą mocą i autorytetem, z jakim usługiwał Jezus. Zanim jednak się to stanie, musimy najpierw uznać Bożą zasadę zwierzchnictwa i uległości Chrystusowi który jest Głową tego ciała.

Zapamiętajmy, że Bóg na początku nie zaplanował denominacji, np. Kościoła Anglikańskiego, Metodystycznego, Baptystycznego itp. Powstały one na przestrzeni wieków w efekcie ludzkich podziałów. Jezus założył i buduje jeden Kościół - jedno ciało, do którego należą wszyscy nowonarodzeni wierzący (Ef 4,4; Mt 16,18).

4. Cechy Kościoła

a) **Zwierzchnictwo Jezusa**

Jezus ustanowił Kościół. On go buduje, rządzi i kieruje nim (Kol 1,18; 2,19; Ef 1,22-23 i 4,15-16). My jako ciało Chrystusowe, mamy udział w Jego życiu i panowaniu. Sposób w jaki funkcjonuje ciało określa to, co nakazuje głowa. Każdy członek ciała funkcjonuje prawidłowo, jeśli jest posłuszny sygnałom pochodzącym z głowy. W taki sam sposób funkcjonuje ciało Chrystusowe.

b) **Jedność Ducha** (1Kor 12,12-13; Ef 4,2-3 i 32)

Wszyscy wierzący są częścią jednego ciała i istnieje niewidzialna jedność pomiędzy nimi, ponieważ wszyscy mają tego samego Pana - Jezusa. On modlił się o całkowitą jedność wśród wszystkich wierzących (J 17,20-23). Tak jak każdy z nas ma jedno ciało z wieloma członkami, które nie spełniają tej samej funkcji, tak samo jest w Chrystusie, choć jest nas wielu jednak tworzymy jedno ciało, w którym chociaż każdy członek ma inną funkcję, jednak jest niezbędny. Nie możemy być niezależni. To byłoby tak jak odcięcie ręki i spodziewanie się, że będzie ona funkcjonować niezależnie od ciała. Kościół składa się z różnych ludzi i niektórych z nich nigdy nie wybrałbyś na przyjaciół. Lecz Bóg wybrał ich i ciebie, i w swojej mądrości umieścił was razem. Być może uczynił to w tym celu

aby cię ukształtować na takiego, jakiego chce cię mieć (Prz 27,17). Wymaga to miłości. Boża miłość łączy i cementuje Kościół. Duch Święty dał tę miłość tobie w chwili zbawienia (Rz 5,5).

c) **Różnorodność darów i funkcji**

Ciało nie składa się z jednej części, lecz z wielu (1Kor 12,14). Są różne rodzaje darów, służb i działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich (1Kor 12,4-11). Tak jak części ludzkiego ciała mają różną funkcję, tak samo i członkowie ciała Chrystusowego. Wszyscy mamy różną rolę do odegrania, chociaż może w tej chwili wyraźnie tego nie widzimy. W ciele Chrystusowym nie ma części zapasowych. Zostaliśmy umieszczeni tam w szczególnym celu. Twoja rola będzie pasowała do twojego daru i osobowości.

d) **Kierownictwo Boże** (1Kor 12,11)

To Bóg umieścił różne części ciała na swoim miejscu i wyznacza im zadania (1Kor 12,18.27-28). Czasami On może dać poznanie swojej woli przez przełożonych Kościoła (Hbr 13,17). Członkowie ciała Chrystusowego muszą zaakceptować swoje miejsce. Wielu próbuje czynić to, do czego Bóg ich nie powołał (1Kor 12,14-17). Musimy odkryć jakie jest nasze powołanie od Boga i zaakceptować je, przyłgnąć do niego, rozwijać i wypełnić je. Jeśli jakiś uczeń Jezusa próbuje funkcjonować w dziedzinie, do której Bóg go nie powołał, to nigdy nie będzie miał spełnienia i ciało Chrystusowe będzie cierpieć braki. Kościół najlepiej funkcjonuje, kiedy każdy czyni to, do czego Bóg go powołał. Jeśli Bóg umieścił cię w tym ciele, to On ma dla ciebie coś do wykonywania w nim.

e) **Właściwe powiązania**

Członkowie ciała Chrystusowego powinni być właściwie związani z Głową - Jezusem Chrystusem i ze sobą wzajemnie. Potrzebujemy się nawzajem (1Kor 12,21), dlatego powinniśmy przyjmować jedni drugich, jak i Chrystus nas przyjął (Rz 15,7), ucząc się przebaczać (tak jak On nam przebaczył), znosząc jedni drugich (Ef 4,2; Kol 3,12-14). Twój wzrost i rozwój jako chrześcijanina w dużej mierze zależy od twoich relacji z innymi wierzącymi. Ważne jest nie tylko to, czym liderzy i inni ludzie będą dzielić się z tobą, lecz również to, czym ty będziesz się dzielił z nimi.

Zniechęcenie jest najprawdopodobniej najefektywniejszą bronią szatana w pokonywaniu chrześcijan. Bóg chce, aby jego lud spotykał się razem i zachęcał się nawzajem (1Kor 14,26; Kol 3,16; Hbr 10,24-26). Powinniśmy budować i zachęcać ciało Chrystusowe oraz wspólnie dźwigać nasze ciężary (1Tes 5,11). Słowo „zachęcać”, które w języku greckim brzmi „oikodomeite” składa się z dwóch członów - „oikia” (dom) i „demo” (budować). Jako uczniowie Jezusa jesteśmy powołani, by zaangażować się w pracę, którą Bóg już wykonuje, to jest w budowanie Jego Kościoła (Rz 14,9; 15,2). Jezus nazwał nas solą ziemi (Mt 15,13). Jednym z celów używania soli jest dodawanie potrawom smaku, tak aby uzyskały jak najlepszy smak. Jako sól na tej ziemi jesteśmy powołani, aby wydobyć z innych to, co najlepsze.

f) **Zobowiązanie**

Z powodu różnorodnych relacji w ciele Chrystusowym, żaden prawdziwy wierzący nie może osiągnąć celów ani znaleźć spełnienia poza Kościołem. Nie utożsamianie się z widzialnym ciałem Chrystusowym, którym jest Zbór (lokalny kościół) jest oddzieleniem się od ciała Chrystusowego jako całości. Ciało może tylko wtedy wzrastać, kiedy każdy członek funkcjonuje tak jak powinien. To wymaga zaangażowania się, tylko wtedy to ciało prawdziwie będzie wyrażeniem Jezusa na ziemi (Ef 4,16).

Powinniśmy zadać sobie pytanie: „Co mogę wnieść do tego ciała?”, a nie ciągle zastanawiać się: „Co mogę wynieść z niego?” Powinniśmy służyć Panu i ludziom bezinteresownie (2Kor 8,5) Ci, którzy poświęcają się najwięcej, także najwięcej wynoszą z tego zaangażowania.

g) **Służba**

Twój prawdziwy stosunek do Jezusa Chrystusa jest widziany przez twoje nastawienie do Jego ciała - Kościoła (1J 4,20). Życie w służbie dla Boga jest najlepiej spełnionym życiem, ponieważ zostaliśmy stworzeni przez Niego, aby Mu służyć. Niektóre postawy są przeszkodą w służbie. Często żyjemy niechęć przyjęcia roli, która wydaje się mniej ważna, lub wymaga uległości komuś innemu. Ludzie myślą o tym jako o uwłaczaniu ich godności. Również często może się pojawić pragnienie dominacji lub przewodzenia, mimo braku zdolności i powołania do tego. Gotowość przyjęcia surowej dyscypliny, odpowiedzialności i postawy pokornej służby, której Jezus był wyraźnym przykładem, powinno być czymś centralnym w życiu tych, którzy są powołani do przywództwa.

Ponad to może zaistnieć niechęć do służby wymagającej uniżenia, gdyż służba jest postrzegana tylko w kategoriach tego, co się wyraźnie oplaca lub jest przyjemne. Nigdy nie powinniśmy porównywać i szacować służb lub jakiegokolwiek usługiwania dla Boga. Bóg nigdy tego nie czyni. On nie wynosi jednej służby nad drugą. Dla Niego one wszystkie są ważne. Wszystko czego poszukuje to użyteczne naczynia, które będą wierne w wykonywaniu tego, co jest Jego wola.

Te członki ciała, które wydają się słabsze są potrzebniejsze (1Kor 12,22). Może się wydawać, że niektóre członki odgrywają małą rolę w ciele, jednak są konieczne do jego prawidłowego funkcjonowania. Właściwie to Bóg często otacza je większym szacunkiem (1Kor 12,24). Członkowie ciała Chrystusowego powinni uznawać, troszczyć się i okazywać szacunek jedni drugim. Nie powinno być podziałów w Kościele, ale raczej wszyscy członkowie powinni jednakowo troszczyć się o siebie wzajemnie (1Kor 12,25-27).

Oczekując na odkrycie swojej roli w Kościele, pracuj z całej siły tam, gdzie są jakiegokolwiek potrzeby (Kzn 9,10). Musimy również uważać na nasze pobudki do służby (1Kor 13,1-3). Przede wszystkim nie powinniśmy czynić niczego dla własnych korzyści i zadowolenia, ale raczej dla chwały Bożej i rozwoju Jego Królestwa.

Powinniśmy mieć pragnienie usługiwania uczniom Jezusa, którzy są częścią Jego ciała. Jezus powiedział, że służba dla innych jest drogą do

uznania w Jego Królestwie. Sam Jezus nie przyszedł, aby mu służyło, lecz aby być sługą. My powinniśmy postępować tak samo (Mt 20,25-28; Mt 25,40).

5. Jak odegrać swoją rolę w ciele Chrystusowym

- a) Bądź napelniony Duchem Świętym (1Kor 12,13).
- b) Wykonuj służbę bez zazdrośczenia innym. Używaj swoich darów i zdolności, aby służyć Kościołowi jako dobry szafarz Jezusa Chrystusa (1Kor 12,15-16; 1P 4,10).
- c) Zrób miejsce dla innych (1Kor 12,17) i nie próbuj robić wszystkiego sam. Inni mogą czynić niektóre rzeczy lepiej od ciebie.
- d) Znajdź swoje miejsce w ciele Chrystusowym (1Kor 12,21), gdyż to daje poczucie bezpieczeństwa i ufności (Rz 12,3).
- e) Uznaj, że potrzebujesz innych ludzi (1Kor 12,21). Kościół jest organizmem zasilającym twoje życie, a więc nie bój się czerpać z niego Bożego błogosławieństwa. Nie bądź tak niezależny, lecz przyjmij pomoc, radę lub napomnienie.
- f) Doceniaj innych wierzących (1Kor 12,22-24) i zachęcaj ich.
- g) Troszcz się o ciało Chrystusowe (1Kor 12,26), usługuj gościnnością (Rz 12,13; 1P 4,7), poszukuj praktycznych możliwości dzielenia się i pomagania swoim braciom i siostram w Kościele (Hbr 10,24; Ga 6,10).
- h) Niech miłość będzie twoim celem; staraj się usilnie o duchowe dary (1Kor 13,1-3; 1Kor 14,1).

6. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy to ciało Chrystusowe, którego jesteś częścią, wypełnia polecenie świadczenia i budowania Królestwa Bożego, które rozpoczął Jezus ?
- b) Czy Jezus jest Głową twojego lokalnego kościoła - zboru?
- c) Czy wiesz, że zostałeś powołany do pracy w zborze, do którego uczęszczasz? Jeśli nie wiesz jaka jest twoja funkcja lub zadanie, to proś Boga, aby ci pokazał. Jeśli uważasz, że nie powinieneś nic robić lub nawet nie widzisz takiej potrzeby, to być może nie jesteś we właściwym miejscu. Każdy powinien być użyteczny dla Boga w swoim własnym zborze. Módl się i proś Boga o prowadzenie w tej sprawie, zapytaj również o radę swoich przywódców.
- d) Czy będąc członkiem ciała Chrystusowego, widzisz się jako potrzebna część tego ciała i czy jesteś mu oddany?
- e) Czy jest możliwe by dobrze funkcjonować, niezależnie od ciała Chrystusowego? (Do dyskusji).
- f) Zanim Bóg powierzy członkom swego Kościoła moc i władzę, musi nastąpić uznanie Bożych zasad zwierzchnictwa i uległości Chrystusowi, który jest Głową tego Kościoła (Do dyskusji).

- g) Czy zadajesz sobie pytanie: „Co mogę wnieść do Kościoła - zboru?, a może ciągle zastanawiasz się: „Co mogę wynieść?“, bądź „Co ten lokalny Kościół (zбір) zrobi dla mnie?”
- h) Czy istnieje jedność pomiędzy członkami twojego zboru? Jeśli nie, to dlaczego? Czy jest coś, co ty możesz zrobić, aby zachęcić do jedności? Jaki jest stosunek Jezusa do jedności? (J 17,20-23).

7. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Jezus nakazał, nam jako członkom swojego Kościoła, abyśmy czynili ludzi uczniami i prowadzili ich do wzrostu w ciele Chrystusowym, tzn. w zborze, który jest lokalnym kościołem.
- b) Kościół będzie tylko wówczas wzrastał, gdy każdy członek będzie spełniał funkcję wyznaczoną mu przez Boga. Wtedy stanie się on prawdziwie ciałem, które jest wyrażeniem Chrystusa na ziemi.
- c) Jezus jest Głową kościoła i On pragnie aby kościół doszedł do jedności i był uległy Jego woli.
- d) Wszyscy członkowie ciała Chrystusowego są współzależni i niezbędni dla właściwego funkcjonowania kościoła na całym świecie.
- e) Uczeń Jezusa Chrystusa osiąga spełnienie tylko wtedy, gdy odkryje swoje powołanie i jest w nie zaangażowany w zborze.
- f) Twój stosunek do zboru odzwierciedla w pewnym stopniu twój stosunek do jego Głowy - Jezusa Chrystusa.
- g) Bóg nie ma ulubieńców, nie wywyższa też jednej służby nad drugą. On po prostu oczekuje od nas, jako swoich uczniów, że będziemy posłusznie Jemu służyć, bez względu na cenę.

